

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

PRIMLJENO

25-02-2022

91 PŽ-593/2021-3

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Vraćamo spis poslovni broj P-519/2019 zajedno s drugostupanjskom odlukom poslovni broj PŽ-593/2021-2 od 13. siječnja 2022., na daljnje postupanje.

Radi predaje odluke strankama i drugim zainteresiranim osobama, prvostupanjski će sud koristiti informacijski sustav te će dostavu obaviti elektroničkim putem (čl. 133.d ZPP-a).

Zagreb, 17. veljače 2022.

Ovlašteni službenik

Brankica Curman
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
25-07-2022 20 god. u 1 primjeraka sa 500 priloga
i rubrika.

Pismeno stiglo poštom otvoreno - s oštećenim omotom.
Predano na poštu preporučeno dana 24.2. 2022. god.

Pismeno taksirano sa kuna u taksenim markama
- nedostaje takse kuna - pismeno primljeno bez takse.

Primljene vrijednosti (bez po, takse, marke i sl.)
Poslovni broj: 91 PŽ-593/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Nevenke Marković, suca izvjestitelja i Kristine Saganić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola, protiv tuženika Stečajna masa iza HISTRIA GROUP d.d. u stečaju, OIB 62937440066, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dražen Ezgeta iz Poreča, radi isplate iznosa od 1.836.859,26 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-519/2019-12 od 29. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 13. siječnja 2022.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-519/2019-12 od 29. listopada 2020. u točki I. njene izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.836.859,26 kn sa zateznim kamatama od 24. svibnja 2019. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te u točki II. njene izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-519/2019-12 od 29. listopada 2020. u točki I. njene izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate na iznos od 1.836.859,26 kn od 17. svibnja 2019. do 23. svibnja 2019. i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu za isplatu zateznih kamata na iznos od 1.836.859,26 kn od 17. svibnja 2019. do 23. svibnja 2019. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 38.701,56 kn.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-519/2019-12 od 29. listopada 2020. naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.836,859,26 kn sa zateznim kamatama od 17. svibnja 2019. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 73.476,00 kn.

2. Tuženik je protiv presude podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu troškova parničnog postupka, podredno ukine presudu i vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u vidu sastava žalbe u iznosu od 22.961,25 kn uvećano za PDV od 5.740,31 kn i sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je pravilna i zakonita, osim djelomično u odnosu na zatezne kamate tekuće na glavnu tražbinu.

6. Iz obrazloženja presude i podataka u spisu proizlazi da je predmet spora isplata iznosa od 1.836,859,26 kn s osnove stečenog bez osnove. Prvostupanjski sud je utvrdio da između stranaka nije sporno da su Hi group d.d. Umag (prednik tuženika) i Hi trade d.o.o. Umag sklopili sa Ministarstvom financija, Porezna uprava, Ugovor o zakupu poslovnog prostora broj 5/98 od 28. travnja 1999. na određeno vrijeme od pet godina počevši od 1. svibnja 1999. te da je prednik tuženika sa Ministarstvom Financija, Porezna uprava, sklopio Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 10. prosinca 2004. i Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 30. svibnja 2005.; da je presudom Općinskog suda u Bujama poslovni broj P-344/98 od 12. veljače 1999. naloženo Hi group d.d. Umag i Hi gross d.o.o. Umag solidarno platiti Hrvatskom nuklearnom POOL-u GIU Zagreb iznos od 1.237.789,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 1. veljače 1997. do isplate i iznos od 72.160,00 kn na ime troškova sa zakonskim zateznim kamatama od 12. veljače 1999.; da su računi Hi group d.d. i Hi gross d.o.o. bili u blokadi; da je nad Hi gross d.o.o. u međuvremenu bio otvoren i zaključen stečajni postupak; da je Hrvatski nuklearni POOL GIU Zagreb kao ovrhovoditelj, saznajući za postojanje Ugovora o zakupu poslovnog prostora broj 5/98 od 28. travnja 1999. zatražio od Općinskog suda u Bujama donošenje rješenja o pljenidbi i prijenosu na Hrvatski nuklearni POOL GIU Zagreb potraživanja radi naplate dugovanja po presudi Općinskog suda u Bujama poslovni broj P-344/98 od 12. veljače 1999.; da je pravomoćnim rješenjem poslovni broj Ovr-726/00-11 od 19.

srpnja 2001. Općinski sud u Bujama odredio da se „prenose novčane tražbine koje ovršenik Hi group d.d. ima prema Republici Hrvatskoj Ministarstvo financija RH-a, Porezna uprava temeljem ugovora o zakupu broj 5/98 od 28. travnja 1999. na ime zakupnine, u visini od 45.189,00 kn mjesečno, radi naplate“ te je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava pozvana dužne iznose položiti na privremeni račun suda i o tome obavijestiti sud, a Hrvatski nuklearni POOL GIU Zagreb da je ovlašten tražiti od Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava (ovršenikov dužnik) isplatu novčanih iznosa, kao i naplatu troškova ovrhe i obavljanje svih radnji radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine; da je Hrvatski nuklearni POOL GIU Zagreb protiv Republike Hrvatske podnio tužbu, u kojem postupku je presudom Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012. naloženo Republici Hrvatskoj platiti Hrvatskom nuklearnom POOL-u GIU Zagreb iznos od 2.427.135,70 kn sa zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 890.611,00 kn; da je nastavljen ovršni postupak kod Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj Ovr-726/00 u kojem je na temelju rješenja Općinskog suda u Bujama-Buie, poslovni broj Ovr-726/00-37 od 8. travnja 2014. i rješenja poslovnog broj Ovr-726/00-46 od 19. listopada 2015. Republika Hrvatska na račun suda uplatila iznos od 6.801.586,96 kn od čega je na ime duga Hrvatskom nuklearnom POOL-u sud isplatio iznos od 4.964.727,70 kn, a višak iznad toga, iznos od 1.836.859,26 kn (koji je sporan u ovom postupku) na račun ovršenika Hi group d.d. u stečaju (pravnom predniku tuženika); da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-996/14-4 od 2. listopada 2018. ukinuta presuda Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-71/13-9 od 7. listopada 2013. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012. i u dijelu u kojem je odbijen zahtjev tužene za naknadu troška žalbenog postupka te u dijelu pod stavkom I., II., IV. i III. izreke te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

7. Prvostupanjski sud je utvrdio da je između stranaka sporno je li tuženik iznos od 1.836.859,26 kn stekao bez pravne osnove, odnosno je li ona otpala, te ukoliko jest, ima li se taj iznos isplatiti tužiteljici, jer tuženik smatra kako je navedeni sporni (preostali) iznos stečen na temelju pravnog osnova, odluke suda, a radi naplate zakupnine iz Ugovora o zakupu poslovnog prostora.

8. Prvostupanjski sud je zaključio da s obzirom na to da je odluka Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012. ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-996/14-4 od 2. listopada 2018., da je otpala osnova na temelju koje je provedena ovrha kod Općinskog suda u Bujama-Buie. Stoga je primjenom odredbe članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) zaključio da je tuženik obavezan vratiti stečeno na temelju osnove koja je kasnije otpala sa zateznim kamatama po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose od dana podnošenja Zahtjeva za mirno rješenje spora, kako to tužitelj potražuje tužbenim zahtjevom.

9. Prigovor zastare je ocijenjen neosnovanim jer je prvostupanjski sud zaključio da do podnošenja tužbe 20. studenog 2019. nije protekao petogodišnji zastarni rok iz odredbe članka 371. ZOO-a. To iz razloga jer iako u ovom predmetu

nije priložena isprava na temelju koje bi se moglo zaključiti kada je tuženik primio utuženi iznos, prvostupanjski sud je zaključio da je rješenjem Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj Ovr-726/00-46 od 19. listopada 2015. u računovodstvu tog suda naložena isplata iznosa od 1.836.859,26 kn, dok je uvidom u dostavnu naredbu utvrdio da je to rješenje dostavljeno računovodstvu nakon njegove pravomoćnosti, što znači da je isplata uslijedila nakon 19. listopada 2015., a od kojeg dana bi se računao početak tijeka zastarnog roka.

10. Tuženik u žalbi u bitnom navodi da pravni prednik tuženika nije bio stranka u postupku u kojem je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-996714-4 od 2. listopada 2018. ukinuta presuda Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-71713-9 od 7. listopada 2013. Nadalje navodi da je osnova na temelju koje je on stekao iznos od 1.836.859,26 kn pravomoćno rješenje Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj Ovr-726/00-37 od 8. travnja 2014. Ističe da prvostupanjski sud nije naveo valjane razloge zbog kojih je otpala osnova na temelju koje je stekao iznos od 1.836.859,26 kn te da tužitelj nije dokazao, a niti sud dao valjane razloge na temelju kojih točaka izreke presude poslovni broj P-442/11-14 i GŽ-71/13-9 je utuženi iznos isplaćen i u kojem je dijelu izreke rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-966/14-4 od 2. listopada 2018. utvrđeno drugačije pa da je zbog toga otpala pravna osnova na temelju koje bi bio dužan vratiti utuženi iznos. Smatra i da je tužiteljeva tražbina zastarjela jer je osnova stjecanja utuženog iznosa rješenje poslovni broj Ovr-726/00-37 postalo pravomoćno 26. lipnja 2014., dok je tužba podnesena 20. studenog 2019., odnosno nakon proteka općeg zastarnog roka. Ukazuje i da je prvostupanjski sud propustio utvrditi kada je primio isplatu utuženog iznosa te da su pogrešno dosuđene kamate na utuženi iznos od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora, a ne tužbe. Smatra da je počinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je nerazumljiva, proturječna izvedenim dokazima i ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama te postoji proturječnost između sadržaja isprava i razloga presude.

11. Donošenjem pobijane presude nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Nije ni počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, na koju tuženik posebno ukazuje u žalbi. Presuda nema nedostatka zbog kojih se ne bi mogla ispitati jer sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama na kojima je zasnovana, ti razlozi nisu međusobno proturječni niti postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

12. Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane odluke, u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi sa relevantnim zakonskim odredbama, ovaj sud je utvrdio da njima tuženik nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim u odnosu na odluku o glavnoj stvari. Na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog

stanja, koje nije proturječno ispravama u spisu, valjano je primijenio i materijalno pravo.

13. Suprotno tuženikovim žalbenim navodima, u ovoj pravnoj stvari odlučna je činjenica što je presuda Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-71/13-9 od 7. listopada 2013. u dijelu kojim je potvrđena presuda Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012., a kojom je naloženo Republici Hrvatskoj platiti Hrvatskom Nuklearnom POOL-u GIU Zagreb iznos od 2.427.135,70 s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-996/14-4 od 2. listopada 2018. Stoga je prvostupanjski sud pravilno zaključio da je na taj način otpala osnova na temelju koje je od tužitelja naplaćen iznos u ovršnom postupku Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj Ovr-726/00. To iz razloga jer iz zahtjeva za izravnu naplatu (str. 94.-95. spisa) proizlazi da je on podnesen na temelju presude Općinskog suda u Bujama poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012., dok iz kartice predmeta Općinskog suda u Bujama-Buie (str. 96. spisa) proizlazi da je na temelju te presude na račun suda položen ukupan iznos od 6.801.586,96 kn. Nadalje, iz tog rješenja proizlazi i da je iz tražbine ovršenika Histria Group d.d. (pravnog prednika tuženika) prema Republici Hrvatskoj koja je zaplijenjena i prenesena radi naplate na ovrhovoditelja Hrvatski Nuklearni Pool GIU Zagreb u ukupnom iznosu od 6.801.586,96 kn namirena tražbina u iznosu od 4.964.727,70 kn, dok je preostali iznos tražbine koji je Republika Hrvatska položila na račun suda predao ovršeniku Histria Group d.d. u stečaju Umag. Budući da je ukupan iznos od 6.801.586,96 kn, a u kojem je nesporno i utuženi iznos od 1.836.589,26 kn, naplaćen od Republike Hrvatske upravo na temelju presude Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj P-442/11-114 od 19. srpnja 2012. te da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-996/14-4 od 2. listopada 2018. ukinuta presuda Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-71/13-9 od 7. listopada 2013. kojom je potvrđena navedena presuda Općinskog suda u Bujama, ukidanjem presude na temelju koje je izvršena isplata iznosa od 6.801.586,96 kn, pa tako i utuženog iznosa, otpala je osnova temeljem koje je ta isplata izvršena. Stoga je prvostupanjski sud pravilno primjenom odredbe članka 1111. stavka 3. ZOO-a naložio tuženiku vraćanje iznosa uplaćenog na temelju osnove koja je kasnije otpala.

14. Prvostupanjski sud je i pravilno ocijenio neosnovanim prigovor zastare zaključivši da se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina iako se pogrešno pozvao na odredbu članka 371. ZOO-a umjesto na odredbu članka 225. ZOO-a. Budući da je utvrdio kako u spisu nema isprave iz koje se može zaključiti kada je tuženik primio utuženi iznos te da je rješenjem Općinskog suda u Bujama-Buie poslovni broj Ovr-726/00-46 od 19. listopada 2015. računovodstvu tog suda naložena isplata iznosa od 1.836.589,26 kn te da je to rješenje dostavljeno računovodstvu nakon njegove pravomoćnosti, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je isplata uslijedila nakon donošenja tog rješenja 19. listopada 2015. Kako je tužba podnijeta 20. studenog 2019., pravilno je zaključio da do njenog podnošenja nije protekao petogodišnji zastarni rok.

15. Međutim, prvostupanjski sud je pogrešno tužitelju dosudio zatezne kamate od 19. svibnja 2019. Naime, odredbom članka 1115. ZOO-a propisano je da kad se

vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Odredbom članka 1117. stavka 2. ZOO-a propisano je da se stjecatelj smatra nepoštenim od trenutka dostave odluke o prihvatanju izvanrednog pravnog lijeka i dužan je vratiti primljeno na temelju osnove koja je otpala s kamatama od trenutka kada je postao nepošten.

16. Budući da je tuženik zahtjev za mirno rješenje spora od 17. svibnja 2019. zaprimio 24. svibnja 2019. (preslika dostavnice na str. 7. spisa), a koji dan je postao i nepoštenim jer je zahtjevom obaviješten i o postojanju rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske kojim je ukinuta osnova na temelju koje je izvršena isplata utuženog iznosa, tužitelj ima pravo na temelju citiranih odredaba Zakona o obveznim odnosima pravo na isplatu zateznih kamata od 24. svibnja 2019. i to po stopi iz odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a propisanoj za ostale odnose.

17. Odluka o troškovima parničnog postupka, na koju tuženik ne ističe posebne žalbene razloge, pravilna je i zakonita, kako po osnovi (članak 154. stavak 1. ZPP-a), tako i po visini (članak 155. ZPP-a).

18. Slijedom svega navedenog, valjalo je primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a djelomično odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu, a djelomično primjenom odredbe članka 373. stavka 3. ZOO-a preinačiti, sve kako je to odlučeno u točkama I. i II. izreke ove presude.

19. Tuženik nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 38.701,56 kn jer je sa žalbom uspio samo djelomično u odnosu na zatezne kamate koje predstavljaju sporednu tražbinu što nema za obvezu tužitelja da mu naknadi troškove žalbenog postupka (točka III. izreke ove presude).

Zagreb, 13. siječnja 2022.

Predsjednik vijeća
Mirta Matić

Dokument je elektronički potpisan:
MIRTA MATIĆ

Vrijeme potpisivanja:
22-02-2022
09:01:27

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333499333636353139
L=ZAGREB
S=MATIĆ
G=MIRTA
CN=MIRTA MATIĆ

Broj zapisa: **eb304-90843**

Kontrolni broj: **0b151-6aeca-8b0e8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR
Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.